

02-08-2026 ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 03-08-2026.

† Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου,
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ λδ' Νη

Κυρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ον μου
προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε
παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι

νη ει σακουσον μου Κυ υρι ε
 σου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
 μου και θυραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου
 Μη εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
 φα σεις εν α μαρ τι αις
 Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
 α νο μι ι ι αν και ου μη συν δυ α σω
 με τα των εκ λε κτων αυ των
 Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λιπα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυ των πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθα λμοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μα ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σίν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω

Εν τω εκλειπειειν εξε μου το πνευ

μαμου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν οδω ταυτη η επορευο

μην εκρυψαν παγιδα μοι

Κατενοουν εις τα δεξια και

επεβλεπον και ουκ ηην ο επιγι

νωσκων με

Απωλετο φυγη η απε μου και ουκ

εστινο εκζητων την ψυχη μου

κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των

Προ σρες προς την δε η σιν μου
ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με

ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο μα τισου

^N
ν Δ
Ε με υ πο με νου σι δι και οι Δ ε

ως ου αν τα πο δως μοι ν Δ

^N
ν Δ
Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε Δ Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ν Δ

^N
ν Δ
Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ως μου ν Δ

Σπιχηρά Κατανυκτικά Δεσποτικά,

ᾠχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σπίχ. α'. ^χ ^ν ^Ν **Ε** αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶ ^λ στη σε ται ^χ ⁶ ^λ σμος ε στιν

ᾠ πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρόν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως, τὸ ἀδέκαστον! ὦ τίς με ρύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰμὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με;

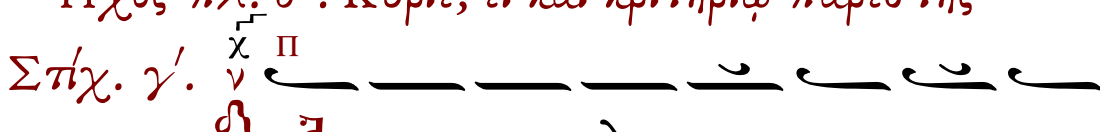
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

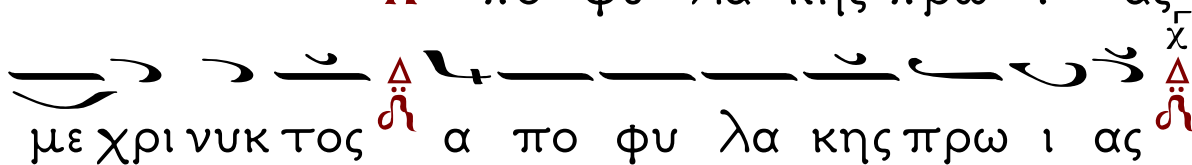
Σπ'χ. β'. ^χ _ν ^δ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^ε _λ υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^ε _λ
ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι
ον ^ε _λ

Οἴμοι ψυχή μου ταλαίπωρε, πόσα θρηγήσεις ἐκεῖ, ἐνθυμοῦσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται σὺ δέ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθήσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε, τῷ λυτρωτῇ, Χριστῷ καὶ ἀπόνιψαι, τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἔτερο Προσόμοιο τῶν Ἄσωμάτων.

ᾠχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης

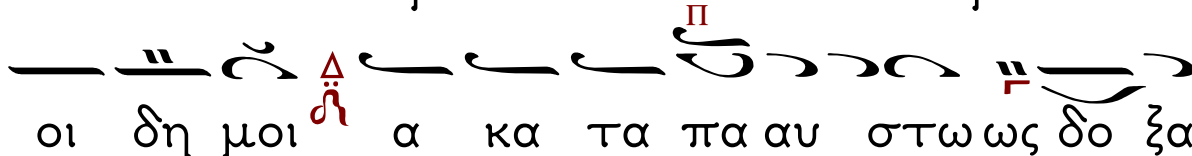
Στίχ. γ'. ^χ ^Π Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

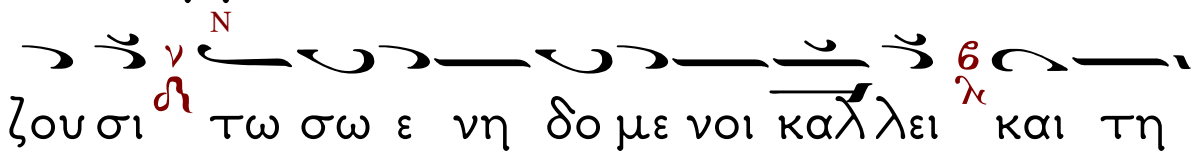
 με χρι νυκ τος Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

Κύριε, σὲ τῶν Ἄσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^N Κυ υ ρι ε σε των Α σω μα α των

 οι δη μοι Ἄ κα τα πα αυ στω ως δο ξα

 ζου σι ^N τω σω ε νη δο με νοι κα λ λει ^β ^λ και τη

 α φρα στω ω ραι ο τη τι ^v και τρι ση λι

ι ω αυ γη ^Δ πλου σι ως αυ γα ζο με νοι ⁶
_λ

ων ταις πρε σβει ει αις και προ στα σι αις ^Δ σω
_λ

σον Σω τηρ ^Δ τας ψυ χα ας η ημων ⁵
_λ

Σπικηρά Προσόμοια τοῦ μηναίου (γ').

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Στίχος δ'.

Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σων των α νο μι ων αυ του

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἔξομοιούμενοι τοῖς Ἄσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁι Ο σι οι σου Κυ ρι ε ε ζο μοι

ου με νοι τοις Α σω μα α τοις δι α δε η

σε ως και εγ κρα τει ας πα α θη ε μει ω

σαν σαρκος και τη α πα θει α δι α λαμ
 ψαντες παντων τας καρ δι ας κα τε φω τι σαν
 αυ των ταις ι κε σι αις δω ω ρησαι τω λα
 ω σου το με γα ε λεος

Στίχος ε'.
 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
 τες οι λα οι

Δαλμάτιος και Ίσάκιος, ζήλον ένάρετον
 άναλαβόντες, Άρείου αίρεσιν και Νεστορίου,
 καταβεβλήκασι σαφώς, και τοίς όρθοδόξοις
 συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων
 άπηνέγκαντο, αύτων Χριστέ πρεσβείαις,
 δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα έλεος.

Δαλ μα τι ος και Ι σα κι ος ζη λον

ε να ρε τον α να λα βο ον τες ^Δ Α ρει ου

αι ρε σιν και Νε στο ρι ου ^Δ κα τα βε βλη

κα σι σα φως ^ν και τοις ορ θο δο ζοις συμ μα

χη σαν τες ^ν κλε ος πα ρα παν των α πη νε γ καν

το ^ν αυ των Χρι στε πρε σβει αις δω ω ρη σαι τω

λα ω σου το με γα ε λε ος ^ν

Στίχος 5'. ^χ ^ν ^Ν ^Δ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ^β ^λ και η α λη θει α

του Κυ ρι ου ^χ ^Δ ⁺ με νει εις τον αι ω να ^ν

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε,

πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

^N
γ
Α στε ρες στε ρε ω μα τι τω της

α σκη σε ως α να φα νε εν τες Δ κα τε φω

τι σα τε των μο να ζόν των Δ Πα τε ε ρες

+ Ο σι οι ψυ χας γ σκο τος των δαι μο νων α

πε λα σαν τες γ ο θεν με τα τε λος μα κα ρι

ζε σθε γ πρε σβευ ον τες σω θη ναι α α παν τας

τους τε λούν τας Δ την θει αν μνη η μην υ μων γ

^N
γ
Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι γ

γ
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω νων α μην

γ
Δ

Οί λογισμοί ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς ἄνθρωπος εὐσπλαγχνός.

Θεοτοκίον. γ
Δ

Οι λο γι σμοι α κα θαρ τοι

τα χει λη δο λι α τα ερ γα δε μου ει σι

παμμι αρα και τι ποιη η σω πω ως υ παν

τη σω τω Κρι τη Δε σποι να Παρ θε νε

κα θι κε τευ σον τον Υι ον και πλα στην

σου και Κυ ριον ο ο πως εν με τα νοι α

δε ζη ται μου το πνευ μα ως μο νος ευ σπλα γ

χνο ο ο ο ο ο ος

υ
α

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον
Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

^{χ̣}_{ν̣} ^N
^{ρ̣} | δου | δη | ευ | λο | γει | ει | τε | τον | Κυ
 ριον ^Δ παντες | οι | δουουλοι | Κυ ρι | ου ^{ν̣} (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}_{ν̣} ^N
^{ρ̣} | δου | δη | ευ | λο | γει | ει | τε
 του Κυ ρι ι ον ^Δ παντες | οι | δουουλοι | Κυ ρι ι
^{χ̣}_{π̣} | ου | ουου | ου | ου | ου ^{ν̣}

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

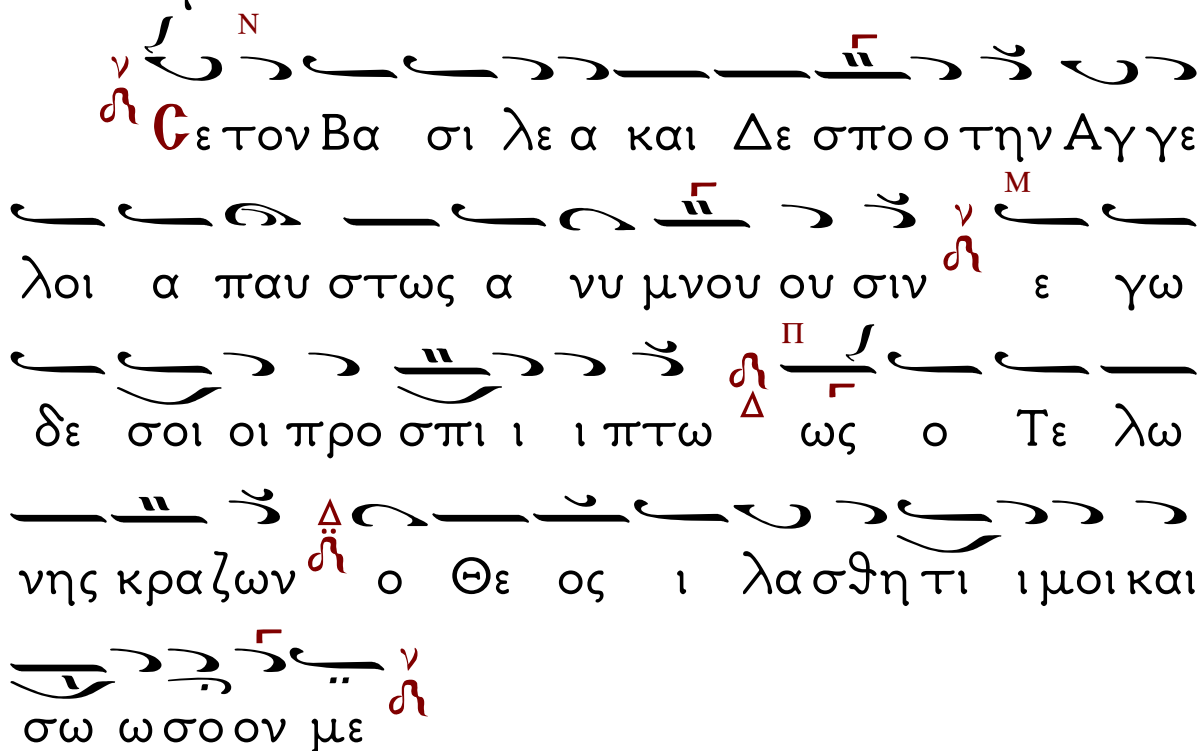
Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς.

Κυριακῆς ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. δ'

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

ε τον Βασι λεα και Δεσποοτην Αγγε
λοι απαυστως ανυμνουουσιν εγω
δε σοι οι προσπιιπτω ως ο Τε λω
νης κραζων ο Θεος ι λασθητι ιμοι και
σωωσοον με

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἄ θ α ν α τ ο ς υ π α ρ χ ο υ σ α ψ υ χ η η
μ ο υ τ ο ι ς κ υ μ α σ ι τ ο υ β ι ο υ μ η κ α λ υ π τ ο υ
α ν α ν η ψ ο ν β ο ω σ α π ρ ο ς τ ο ν σ ο ο ν ε υ ε ρ
γ ε τ η ν ο θ ε ο ς ι λ α σ θ η τ ι ι μ ο ι κ α ι σ ω ω
σ ο ο ν μ ε

Μαρτυρικὸν Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

^N
^γ
 Μαρτυρες Κυριου παντα τοπον α γι α
 ζε τε και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε ^γ
 και νυν πρε σβευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα ^{Πσ}
 γιδων του ε χθρου τας ψυ χας η μων δε ο ο
 με ε θα ^γ
^χ ^N
^γ
 Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^γ
^N
^γ
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^γ

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. δ'

Ἦ του̃ παραδόξου θαύματος

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περισσότερὰ λογική, χαῖρε πόλις του̃ Κτίστου σου, χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις, χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐρανόν, χαῖρε παντευλόγητε, ἅγια Δέσποινα.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

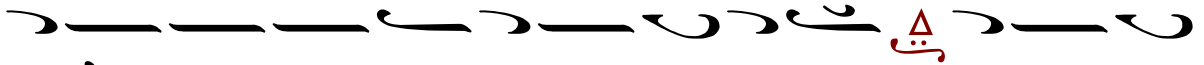
Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος ᾠ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\bar{\omega}$ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

$\bar{\chi}$ B
Δ

Ἦ Θεοτοκω εκτενωσ νυν προσ

δραμω μεν αμαρτωλοι και ταπεινοι και

προσπεσωμεν εν μετανοια κραζοντες

εκ βαθους ψυχης Δεσποινα βοηθησον

+ εφημιν σπλαγχνισθεισα σπευσον α

πολυμεθα υποπληθους πταισματος

μη αποστρεψης σουσ δουλους κενους σε

γαρ και μονην ελπιδα κκτημεθα

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
ⲁ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
ⲁ

των αι ω νων α μην

ⲁ

Ου σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

ⲁ

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι ει

ⲁ

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα

ⲁ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

ⲁ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ⲁ

ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

ⲁ

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ⲁ

ων δει νω ω ω ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἐγὼ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

ᾠχος π̣α̣ Νη 2 Γα

^χ ^Γ
^Γ ^α Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^α η μας

^Γ ^Ν
^α Των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

^Γ ^Π ^Ν
+ την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων

^Γ ^α
+ νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν

^Δ ^Β ^Δ
Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α το

^Μ ^Γ
θει ον και προ αι ω νιον λαμ ψον μοι το

^Γ
^α φως το χαρ μο συ νον

^Γ
^α Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εξ α με τρη των α ναγκων και θλιψε

ων και εξ εχ θρω ων δυ σμε νων και συμ

φο ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε

τη κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με

γα λυνω τηνα μετρον σου συμ πα θειαν και

την εις ε με σου παρα κλη σιν

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ

γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο ψυχως εδραμον και γο
νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον των χριστι
ων καταφυγιον
και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην
ουσι ωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαι ατασαι ει μη γαρ συ
κορη παν το τε προιστασο υπερε
μου πρεσβευουσα τω Υιω και Θεω σου
τις εκ τοσου του μεκλυδωνος και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραθεοτοκωσωω

σονη μας

Απορησας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζωσοι προφθασον θερμη προστασια

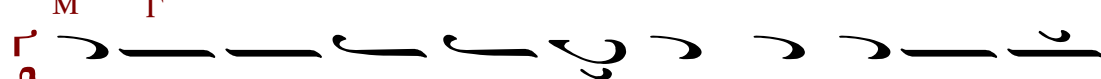
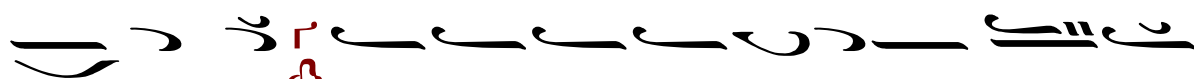

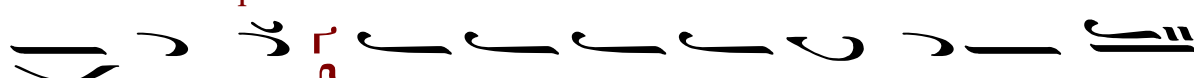

καισην βοηθειανδοςμοι τω δουλω σου τω

ταπεινω και αθλιω τω τηνσην αντι

ληψιν επιζητου ουντι θερμωσ

Υπεραθεοτοκωσωωσον

η μας

^{Μ Γ}
Γ ^Γ
Θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι

Δε σποι να ^Γ τας ευ ερ γε σια σου Κο ρη
^Χ ^Χ ^Ν ^Π
και τα ε λε η σου ο θεν δο ζα ζω σε ^Δ και

α νυ μνω και γε ραι ρω ^Γ την πολ λην και α

μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ^Γ

^Γ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Γ
^{Μ Γ Π Ν}
^Γ
^Γ Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων

Δε σποι να ^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι

αι κα τα πον τι ζου σιν ^Γ αλ λα προ φθα σα
^Ν ^Π ^Γ ^Γ
σα ^Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας ^Γ η θερ μη

αν ^Nτι ληψις ^Δ και ^Γπροστασι ^Για α μου
και ^Γνυν και ^Γαι και ^Γεις τους ^Γαι ^Γω ^Γνας
των ^Γαι ^Γων ^Γων ^Γα ^Γμη ^Γν
^Μη ^Γληθη ^Γθε ^Γο ^Γτο ^Γκο ^Γνο ^Γμο ^Γλο ^Γγω ^Γδε
σποι ^Γνα ^Γσε ^Γτη ^Γν του ^Γθα ^Γνα ^Γτου ^Γτο ^Γκρα ^Ντος
ε ^Πξα ^Γφα ^Γνι ^Γσα ^Γσαν ^Γως ^Γγα ^Γρ ^Γφυ ^Γσι ^Γζω ^Γος ^Γεκ
των ^Γδε ^Γσμων ^Γτων ^Γτου ^ΓΑ ^Γδου ^Γπρος ^Γζω ^Γην ^Γα
νη ^Γγα ^Γγες ^Γεις ^Γγη ^Γν ^Γμε ^Γρευ ^Γσαν ^Γτα
^ΝΔι ^Γα ^Γα ^Γα ^Γσω ^Γω ^Γω ^Γσον ^Γα ^Γπο ^Νκιν
δυ ^Δνων ^Γτους ^Γδου ^Γλους ^Γσου ^Γθε ^Γο ^Γτο ^Γο ^Γκε ^Γο
τι ^Γπαν ^Γτες ^Γμε ^Γτα ^Γθε ^Γον ^Γεις ^Γσε ^Γκα ^Γτα ^Γφευ ^Γγο ^Γμεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν
πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ύψος Δι

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ

σμαχη τον ε λεουςπηγη του κο σμουκα

ταφυγιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο

το κε Δε σποι να προ φθασον και εκ κιν δυ

νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως

προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἦχος λ̣α̣ — Γα̣

^Γ ^χ ^Γ
^Γ ^α ^α
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Ν
^α ^α
 και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
^Γ ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α
 ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
^Π ^Π
 μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
^Ν ^Γ ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α
 του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
^Π ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α
 εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α
 χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
^α ^α
 με

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
τονποταμοντονγλυκεροντουελε
ουςσουτονπλουσιαιςδωραιςδροσι
σαντατηνπαναθλιιανκαιταπεινηνπα
ναγνεψυχηνηνμουτωνσυμφορωνκαιτων
θλιψεωνκαμινωφλογισθεισανμεγα
λυνωκηρυττωκαιπροστρεχωτησκεπη
σουσωσονμε
δοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιω
Πνευματι

Γ Ν
Γ Γ
Α ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
Γ Γ
λον μο νην φε ρω χ λ τει χος α προ σμα χη
Π Γ Π
τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν ο πλον
Ν
Γ π
σω τη ρι ι ας μη με πα ρι δης τον α σω
Γ Π Γ
τον ελ πις α πηλ πι σμε νων α σθε νων
χ λ
συμμα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι
Γ Γ
λη ψις
Ν Γ
Γ Α και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
Γ Γ
των αι ω νων α μην
Γ Ν
Γ Π ως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
Γ Γ
μαι τους α με τρους οι κτιρ μους ω Δε

Π Ν Δ
χαι ρε προ στα σι α και βο η θε ε και σω
τη ρι α των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
στεως
Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
η μας
Μ Γ
Οι μι σουν τες με μα την βε λε μνα
και ξι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
μου και κα τα βι βασαι προς γην Α γνη
η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ
φθα σα σα σω σον με

Γ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Α πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και

νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ

να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον

Π εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω νων των

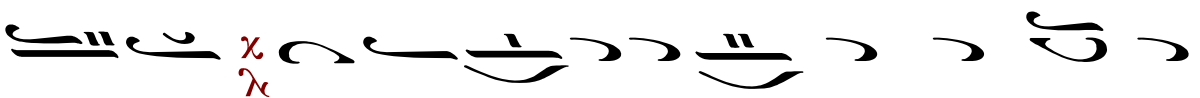
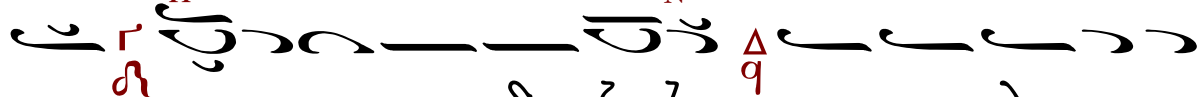

πο λε μουν των και μι σουν των με Κο ρη πα

νυ μνη τε

Ν Γ Ν και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Μ Γ Τι σοι δω ρον προ σα ζω της ευ χα ρι

 στιας ανθων περα πη λου σα των σων δω ρη

 μα των και της σης α με τρη του χρη στο τη

 τος τοι γα ρουν δο ξα ζω υ μνο λο γω ω

 και με γα λυ νω σου την α με τρον προς με

 συμ πα θει αν

Ἔσθ' ἡ σ'.
Τὴν δέησιν.

 πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον

 η μας

 α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε

 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και

 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^{χ λ} αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
τον ^{Γ Δ} α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^{Ν Γ} τη εμ πνευ
σει της θει ας πρε σβει ας σου ^{Γ Δ}
^{Γ Δ} Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας ^{Γ Δ}
^{Γ Δ} Πα ρα α κλη η σιν ^{Ν Γ} εν ταις θλι ψε σιν
οι οι δα ^Δ και των νο σων ^Π ι α τρο ον
σε γι νω σκω ^{Ν Γ} και παν τε λη συν τρι μ μ ον
του θα να του ^{χ λ} και πο τα μον της ζω ης α
νε ζαν τλη τον ^{Γ Δ} και παν των των εν συμ φο ραις
^{Δ Γ} τα χι νην και ο ζει αναν τι λη ψιν ^{Γ Δ}

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε

λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θ αυ

μα των και την πη γην την α ε να ον

ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

ω και κη ρυ τ τω και φ θ ε γ γ ο μ αι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^N ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε^Δ
νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
αν^κ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των^Γ
θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^N και^Δ
δι^Γ ω κτην και ρυ στην Πανα χραν τε^Γ
Δι^Γ α α α σω ω ω σον^N α πο κιν^Γ
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^γ
ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
Α^Γ α α χρα α αν τε^Γ η^N δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α

αν

Ο Ιερεϋς: Ελέησον ημᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προστα σι α των Χριστι α νων α κα

ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θ ε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα στον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπ ευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δῖς)
 πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ
Α

^Π ^Δ Ζ
Λ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι
 ^Μ Δ
Α
εν πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Εἰρήνη** πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

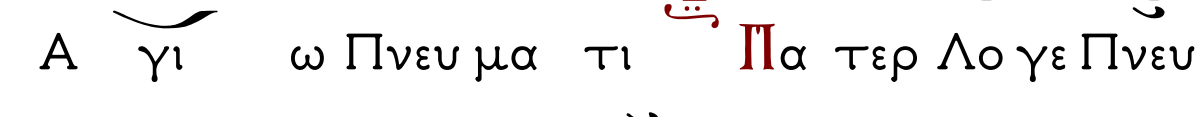

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ω Πνευ μα τι Π α τερ Λο γε Πνευ

μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ζα λει ψον τα

πληθ^ντων^ο εμων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Εελεημον εζαλειψοντα

πληθ^ντων^ο εμων εγ κληματων

Ελεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου και κατα το

πληθος των οικτιρμων σου εζαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια Παναγια Δεσποινα

^B
αλ λα δε ζαι δε ησιν του ι κε του σου

θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα

τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ

σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου

με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ

στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης

την δε ησιν το συμ φε ρον ποι η σο ον

^M ^Δ
Ἄτερα Θεοτοκία. Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται αγνη Παρθενε Θεε ο το κε

αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το

δωρημα προς το συμφερον της αιτη

σεωωως

Μεταβολη των θλιβομεεεε

νων απαλλαγη των ασθενουντων υυ

παρχουσα Θεο το κε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμουμενων η

η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη

νη η μονη προστασια των πιστω

ωνων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ᾠχος λ' αἰ Νη

Γ^N
ν
α
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας
ν
α
Φ^N ω σ η τε κου σα Θε ο το κε σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μα ρ τη μα τω ν φω τα
γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον
το κα θα ρον και α α μω ω μον ι να

^N
πο θω σε δο ζα ζω

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

^N
ε κε πη γε νου και προ στα σι α και αν

τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας

α βο η θη των δυ υ να α μις και ελ

^N
πις α πη λ πι σ με νων

^N
δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

^N
Ο λη ψυ χη και δι α νοι α και καρ

δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
πει ρων σου θαυ μα των

Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην

Βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι
με τρη τω σου ε λε ει

Ὡδή η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λεους σου Παρ θε

νε μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θε ιας κα τα πο νου

με ενω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ευροσα αν με Α γνη και συμφο ραι
του βι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι μοι και
αν τι λα βου μου τη κρα ται α σου σκε πη
Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
να εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

^N
^γ **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι ω
 νας των αι ω ωνων αμην ^γ
^N
^γ **Χ**αι ρε θρο νε πυ ρι μο ρφε Κυ ρι
 ου ^Δ **χ**αι ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε ^γ
χαι ρε χρυ ση λυχ νι α λα μ πας α σβε στος ^{βλ}
χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
 τε ρων ^Δ ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γ

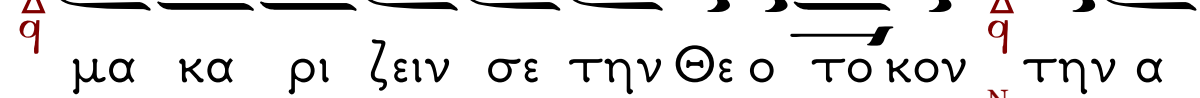

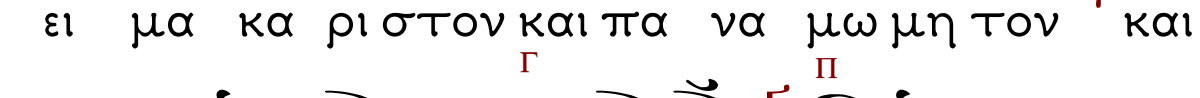

'Ωδή θ'.
 'Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ **Υ**πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Γ **Π**ρος τι να κα τα φυ γω α λλη ν Α γνη ^Γ

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
ποιανθερμηναν τιληψιν ποιονεν
ταις θλιψι βοηθον εις σε μονην
ελπιζω εις σε εμονην και χωμαι και ε
πι σε θαρρωνκατεφυγον
Υπεραγιαθεοτοκωσωσον
ημας
Ουκ εστιν αριθμησασαιδυνα
τον μεγαλειασαθεο νυμφευτε και
τον βυθον τον ανεξερευνητον εξει

πειν των υ περνουν θυματων σου των τε
τε λε σμε ενων δι η νε κως τοις πο θω
σε τι μω σι και πι ι στει προ σκυ νου σιν
ως α λη θη Θεου λο χευ τρι αν
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Εν υ μνοι σευ χα ρι στοις δο ξο λο γω
και γε ραι ρω το α με τρον ε λε ος και
την πολ λην δυ να μιν σου πα σιν ο μο λο γω
και τας ευ ερ γε σι ας σου ας υ πε ρε
κε ε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με

γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και λο
γι σμω και γλω σση παν το τε
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και
στε να γ μον α λλ αν τι λα βου μου ως α γα
θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να
σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους Δε
σπο του Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι
μονον προς την ε μην οικτραν τα πει νω σιν

Γ Μεγαλυνάρια. Γ
Α ζι ον ε στινως α λη θως
Γ
μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α
N
ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον και
Γ
Μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι ω
Γ
τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
Γ
α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
Γ
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον
Γ
τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Γ Π Ν Γ Γ
την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
Π
και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
Γ Ν Γ +
κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
Ν Γ Ν Δ
κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
Γ Γ
υ μνοις τι μη σω μεν
Π Γ Γ
Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων α
+
σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ
Ν Γ +
χη προς σε κα τα φευ γω την κε χα ρι
Ν Γ Δ
τω με νην ελ πις α πη λ πι σμε ε νων
Γ Γ
συ μοι βο η θη σον
Γ Π Γ
Δε σποι να και Μη η τη ρ του Λυ τρω του

Π
Γ Δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
Γ Ν Γ
κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
Ν Γ
σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
Ν Δ
σμου γενου με σι τρια
Π
Γ Δ Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
Ν Γ
νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
Ν Γ
νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
Ν Γ
των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
Γ
του οι κτει ρη ησαι η μας
Γ Ν Γ
Δ λα λα τα χει λη των α σε βων
Π
των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σεπτην την ιστορη θεισαν υπο
του Αποστολου Λουκα ι ερωτα α
του την Οδηγητριαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαι των Αγγελων αι στρατι αι
Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
δε κας οι Αγιοι Παντες με τατης
Θεο του ποιησα τε πρεσβειειαν
εις το σω θη ναιη μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον. **Δ**όξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

^χ_Δ ^B

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

⁶

 η σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α

^Γ

 πο ρου ουν τες τ αυ την σοι την ι κε σι αν

^Δ

 ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο

⁶

 μεν ε λε η σον η μας

^M ⁶

Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α

^Δ

 γι ω Πνευ μα τι

^χ_Δ ^Δ

Κ υ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι

^B

 σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ο ρ γι σθ ης η μιν σφο

δρα μη δε μνησθης των ανομιων ημων

αλλ επιβλεψον και νυν ως ευσπλαγχνος

και λυτρωσαι ημας εκ των εχθρων ημων

συ γαρ ει θεος ημων και η μεις λαος σου

παντες εργα χειρων σου και το ονομα

σου επι κεκλημεθα

και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων αμην

της ευσπλαγχνιας την πυλην ανοι

ζον ημιν ευλογημενη θεο το κε

ελπιζοντες εις σε μη αστοχησωμεν

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεος σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα

^πχ ^Ν ^Π
^Γ ^Ν ^Π
^η ^Α πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^α ωων συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
^Π ^Ν ^Γ
^Γ Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ωω κη δευ
^Γ ^Ν ^Π ^Γ
^η σα τε μου ου το σω ω μα και συ
^Π ^Γ ^Π ^Γ
^η Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Γ
^η πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
^Μ ^Γ ^Π ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^η Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων
^Γ ^Π ^Γ ^Ν ^Γ
^η των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
^Π ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^η α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^η Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
προς τον φι λαν θρω ω πο ον Θε ον μη
μου ε λε γ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

